

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۰۲ می ۲۰۱۸

در استقبال از اول ماه مه، روز جهانی کارگر

طبقه کارگر جهانی چون همیشه در یوغ و ستم نظام سرمایه داری در حالی به مبارزه مطالباتی و نیز سیاسی خویش تداوم می بخشد که در فقدان تشکل انسجام یافته طبقاتی قرار دارد و از پراکندگی رنج می برد. بورژوازی جهانی و دولت ها از چنین وضعی استفاده نموده و در همه کشورها قوانین ضد کارگری را در بخش های تولیدی، خدماتی، آموزشی و درمانی به تثبیت می رسانند. جنبش کارگری در شرایطی روز جهانی خود، یعنی اول ماه مه ۲۰۱۸ را برگزار می نماید که مشقت و استثمار نظام سرمایه داری بر وجودشان سنگینی می کند. این نظام مظهر و اشاعه دهنده فقر و تبعیض طبقاتی است و آن را مستقیماً تا سطح نابرابری حقوقی بین زنان و مردان کارگر برجسته می نماید و در نتیجه اعتراضات کارگری را موجب می شود، اعتراضاتی که مبارزات پیگیرانه را علیه موازین استثمارگری کارفرمایان خصوصی و دولتی، به همراه می آورد. طبقه کارگر جهانی با زنان و مردان برابری طلب و پیکارگر خویش، سنگر مبارزه را رها نمی سازند.

به عنوان نمونه، کارگران راه آهن فرانسه (SNCF) در اعتصاب و اعتراض به سر می برند، زیرا حاکمیت سیاسی نظام سرمایه داری اراده کرده است که ۹۰۰۰ کیلومتر خطوط کوچک راه آهن را مسدود سازد و در نتیجه تمامی کارگران و کارمندان آن بیکار می شوند و در تداوم چنین برنامه ای تعرفه های اجتماعی در سراسر خطوط فرانسه حذف گشته و قیمت های حمل و نقل افزایش می یابند و اینگونه نقشه های شوم نظام سرمایه داری، گریبان خطوط هوایی را نیز گرفته است. چیزی را که در گذشته برای کارگران ادارات پست، تلفون، الکتریک و گاز صورت گرفته و بیکاری هزاران نفر را موجب گشته بود.

در ایران وضعیت طبقاتی بسی اسفبارتر از فرانسه است و کارگران نمی توانند مستقل از نهادهای کارگری وابسته به حکومت جمهوری اسلامی، مراسم اول ماه مه را برگزار نمایند. در ایران ۹۰ درصد از کارگران به صورت موقت به کار اشتغال دارند و حتی حقوقشان ماهها پرداخت نمی شود. اکثریت آنان از بیمه بیکاری و درمانی محروم اند و در حالی که خط فقر نسبی به چهار میلیون و پانصد هزار تومان می رسد، حداقل حقوق کارگران در سال جدید یک میلیون و صد هزار تومان تعیین شده است. طبقه کارگر ایران همراه هم طبقه ئی های خود در سراسر جهان در مبارزه ای مستمر با نظام سرمایه داری قرار دارد و در چنین مسیری با وجود آن که از طرف پولیس حکومتی، تهدید، سرکوب و

بازداشت می شود و رنج زندان، بیکاری و فقر را بر تمام وجود خود احساس می نماید، از مبارزه دست نمی کشد. جنبش اعتراضی دی ماه [جدی] ۱۳۹۶ (جنوری ۲۰۱۸)، بیانگر تعرض طبقاتی بود که در سراسر جامعه جریان داشت و به همان اندازه هراسی عظیم در دل نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی انداخت.

همچنین مخالفت با قانون به غایت ارتجاعی - مذهبی حجاب اجباری از سوی دختران خیابان انقلاب، رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی را به نبرد فراخوانده است. این اعتراضات طبقاتی با سیاست لیبرالی عمیقاً فاصله داشت و در نوع خود به مثابه جنبشی بزرگ و سراسری، بی سابقه بود که هنوز هم به صورت پراکنده ادامه دارد و می رود تا بار دیگر (در فقدان آلترناتیو طبقاتی سازمان یافته)، شعله ور گردد. بنابراین ما سه نیروئی که برای عدالت و برابری اجتماعی و در دفاع از جنبش کارگری می رزمیم، امسال با چنین دستاورد های ارزنده ای که می تواند نقطه عطفی برای مبارزات همه جانبه و پیگیرانه آتی باشد، به استقبال اول ماه مه، روز جهانی کارگری می رویم.

زنده باد اول مه، روز همبستگی بین المللی کارگران

پیروز باد پیوند اعتصابات کارگری با خیزش گرسنگان در ایران

سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی در ایران

برابری اجتماعی - خود مدیریتی کارگری در نبرد تا سرنگونی دولت - قوانین - کارفرمایان

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

کمیته زنان ضد سنگسار پاریس

شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس

جمعی از آنارشیست ها و آنارکوسندیکالیست های پاریس

۱۷ اپریل ۲۰۱۸